

EWANGELIZACJA TO OBECNOŚĆ

„Wy jesteście naszym listem, pisany w sercach naszych, listem, który znają i czytają wszyscy ludzie. Powszechnie o was wiadomo, żeście listem Chrystusowym dzięki naszemu posługiwaniu, listem napisanym nie atramentem, lecz Duchem Boga żywego; nie na kamiennych tablicach, lecz na żywych tablicach serc”. /2 Kor 3, 2 - 3/

Ewangelizacja nie zawsze wymaga głośnego mówienia o Jezusie. Zawsze natomiast wymaga jednego – obecności. Obecności człowieka dla człowieka. Obecność nie wymaga niczego innego, jak tylko tego, aby być. Być obecnym fizycznie, emocjonalnie i duchowo. Mamy być jak już napisany list, który można w każdej chwili przeczytać. Nasz sposób życia, postępowanie, podejście do życia, codzienne wybory - tak jak list - mają świadczyć o Tym, dla którego żyjemy. I to nie my, ale Duch Święty pisze w nas - jest w nas obecny i działający. Zauważenie drugiej osoby, spojrzenie w jej kierunku, spotkanie, telefon, chwila rozmowy czy milczenia, chęć zrozumienia, pamiętanie o niej i jej potrzebach, wyrażenie troski, okazanie szacunku, otwartość w kontakcie, cierpliwość wobec słabości i modlitwa, stanowią małe, ale pełne mocy gesty ewangelicznej obecności.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Wprowadzenie w temat spotkania - List - zapomniany sposób obecności

Dzisiejsze wprowadzanie w temat spotkanie niech będzie też formą przedstawienia się. Każdy uczestnik spotkania charakteryzuje siebie w odniesieniu do listu (jakim byłby listem, jak napisanym, w jakiej kopercie itp.)

Jeżeli byłbym listem, to jakim?

3. Dzielenie się Słowem Bożym

3.1. Czytanie Słowa Bożego oraz historia z życia

Z Pisma Świętego:

- „Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia.” /Dz 2,47/
- „Nie jest rzeczą konieczną, abyśmy wam pisali o miłości braterskiej, albowiem Bóg was samych naucza, abyście się wzajemnie miłowali. Czyniecie to przecież w stosunku do wszystkich braci w całej Macedonii. Zachęcam was jedynie, bracia, abyście coraz bardziej się doskonalili i starali zachować spokój, spełniać własne obowiązki i pracować własnymi rękami, jak to wam nakazaliśmy.” /1 Tes 4,9-11/
- „Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa. Słusznie przecież mogę tak o was myśleć, bo noszę was wszystkich w sercu jako tych, którzy mają udział w mojej łasce: zarówno w moich kajdanach, jak i w obronie Ewangelii za pomocą dowodów. Albowiem Bóg jest mi świadkiem, jak gorąco tęsknię za wami wszystkimi [ożywiony] miłością Chrystusa Jezusa. A modłę się o to, aby miłość wasza doskonalila się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wyczuciu dla oceny tego, co lepsze, abyście byli czysti i bez zarzutu na dzień Chrystusa, napełnieni płonem sprawiedliwości, [nabytym] przez Jezusa Chrystusa ku chwale i czci Boga.” /Flp 1, 6-11/

Z życia: Święta Matka Teresa z Kalkuty

- „Ewangelizować to znaczy mieć Chrystusa w sercu, pokazać Go innym i w ten sposób sprawić, żeby On urodził się sercu jeszcze kogoś”.
- „Nigdy nie zajmuję się tłumami, lecz jedną osobą. Gdybym spojrzała na tłumy, nigdy bym nie zaczęła”.
- Podczas beatyfikacji Matki Teresy w 2003 roku brat Roger napisał kilka zdań, by uczcić jej pamięć: *Żyjemy w świecie, gdzie współistnieją ze sobą światło i ciemność. Matka Teresa swoim życiem zapraszała nas do tego, aby wybierać światło. Przez ten wybór otworzyła ona drogę do świętości dla wielu. Matka Teresa sprawiła, że słowa „Kochaj i powiedz to swoim życiem”, napisane przez Świętego Augustyna czterysta lat po Chrystusie, stały się bardziej czytelne. Zaufanie do Boga staje się wiarygodne i można je przekazywać innym wtedy, gdy sami kierujemy się nim w życiu.*

3.2. Chwila refleksji Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

3.3. Dzielenie Krótkie wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i pozostałe teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja.

Prosimy o wybranie jednego fragmentu z cytowanych powyżej z Pisma św. i odpowiedź na pytanie:

Czym przekonuje mnie prawdziwy świadek Jezusa?

Jak mogę być /jak jestem/ dziś obecny w życiu innych?

4. Modlitwa na zakończenie spotkania

Wtedy jest Boże Narodzenie

Zawsze, ilekroć uśmiechasz się do swojego brata
i wyciągasz do niego ręce,
jest Boże Narodzenie.

Zawsze, kiedy milkniesz, aby wysłuchać,
jest Boże Narodzenie.

Zawsze, kiedy rezygnujesz z zasad, które jak żelazna
obręcz uciskają ludzi w ich samotności,
jest Boże Narodzenie.

Zawsze, kiedy dajesz odrobinę nadziei "więźniom",
tym, którzy są przytłoczeni ciężarem fizycznego,
moralnego i duchowego ubóstwa,
jest Boże Narodzenie.

Zawsze, kiedy rozpoznajesz w pokorze,
jak bardzo znikome są twoje możliwości
i jak wielka jest twoja słabość,
jest Boże Narodzenie.

Zawsze, ilekroć pozwolił by Bóg
pokochał innych przez ciebie,

Zawsze wtedy, jest Boże Narodzenie.

/Matka Teresa z Kalkuty/